

Arrest

nr. 283 908 van 26 januari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 11 mei 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 april 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 november 2022.

Gelet op de beschikking van 5 december 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. STOROJENKO verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 17 november 2022 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd vastgesteld dat wegens het verstrijken van de overdrachtstermijn voorzien in artikel 29 van de Dublin III-verordening de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn geworden voor het verzoek om internationale bescherming van verzoeker. De beschikking concludeerde dan het beroep onontvankelijk lijkt bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. De verwerende partij richt op 24 november 2022 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verwerende partij ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in de nota, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 12 januari 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikkingen die het voorwerp uitmaken van de verzoeken om te worden gehoord en wijst erop dat uit het wachtregister blijkt dat op 15 juli 2022 een voorstel tot afvoering van de bevolkingsregisters werd gedaan. Gevraagd waar de verzoekende partijen thans verblijven, stelt de voor hen aanwezige advocaat hierover “geen nieuws” te hebben vanwege de dominus litis, maar dat “de feitelijke situatie” dat deze laatste “recent geen contact” heeft gehad met de verzoekende partijen niet maakt dat hij geen instructie meer heeft om hen te vertegenwoordigen. De verzoekende partijen menen dat, gezien het verstrijken van de overdrachtstermijn van zes maanden, de Belgische overheid thans verantwoordelijk is voor hun verzoeken om internationale bescherming, mede gelet op het gegeven dat een voorstel tot afvoering van de bevolkingsregisters niet kan worden gelijkgesteld met een effectief vertrek. De verwerende partij wijst erop dat de verzoekende partijen verzoeken om internationale bescherming te hebben ingediend in Duitsland, wat zij betwisten noch ontkennen, en meent dat zij aldus geen blijk geven van een volgehouden belang bij de thans gevoerde beroepsprocedures. Gevraagd of zij zich thans in Duitsland ophouden, stellen de verzoekende partijen “niet tegen te spreken” dat dit het geval was ten tijde van het indienen van hun verzoeken om internationale bescherming aldaar. Tevens stellen zij een actuele aanwezigheid op het Belgisch grondgebied niet te kunnen aantonen met een recent bewijsstuk.”

1.4. De feiten die voorliggen en waarover tegensprekelijke debatten werden gevoerd zijn de volgende:

- op 24 februari 2022 diende de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) in bij de Belgische autoriteiten;
- op 26 april 2022 treft de verwerende partij de thans bestreden beslissing, waarbij de Franse autoriteiten verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van het VIB;
- in het wachtregister staat er op datum van 15 juli 2022 een voorstel tot afvoering van ambtswege aangaande verzoekende partij vermeld;
- op 17 november 2022 vaardigt de Raad de hogervermelde beschikking uit;
- op 24 november 2022 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in, waarin zij de Raad op de hoogte brengt van het volgende:
 - * op 18 mei 2022 diende de verzoekende partij een VIB in bij de Duitse autoriteiten;
 - * de Duitse autoriteiten verstuurd op 20 mei 2022 een terugnameverzoek naar de Belgische autoriteiten, die dit verzoek op 1 juni 2022 weigerden omdat de verantwoordelijkheid nog steeds bij Frankrijk ligt.

1.5. Een belang bij een beroep gericht tegen een beslissing waarbij de Franse autoriteiten verantwoordelijk worden geacht voor de behandeling van het VIB en dat er finaal op is gericht te bewerk-stelligen dat de Belgische autoriteiten hiervoor verantwoordelijk worden, veronderstelt de aanwezigheid van de verzoekende partij in België. Gelet op het feit dat de verzoekende partij op 18 mei 2022 een VIB heeft ingediend in Duitsland en er geen enkel begin van bewijs wordt geleverd zij zich thans in België bevindt, wordt het wettelijk vereiste belang bij het beroep niet aangetoond. Door *“niet tegen te spreken”* dat de verzoekende partij in Duitsland was op het ogenblik van het indienen van haar VIB aldaar, wordt niet aangetoond dat zij zich thans opnieuw in België bevindt. Dat er in het wachtregister op datum van 15 juli 2022 enkel sprake is van een voorstel tot afvoering van ambtswege van de verzoekende partij, kan niet tot een andersluidend oordeel leiden.

Het beroep is derhalve onontvankelijk wegens een gebrek aan actueel belang.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA